

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इति आश्रमवा० नैलकंठीये भारतभा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

क्षत्रियाश्चैवैश्याश्च शूद्राश्चैव समाययुः ॥ ततो निष्क्रम्य नृपतिस्तस्मादंतःपुरात्तदा ॥ १२ ॥ ददृशे तं जनं सर्वसर्वाश्च प्रकृतीस्तथा ॥ समवेतांश्च तान्सर्वान्पौरा
नृजानपदांस्तथा ॥ १३ ॥ तानागतानभिप्रेक्ष्य समस्तं च सुहृज्जनं ॥ ब्राह्मणांश्च महीपालानां देशसमागतान् ॥ १४ ॥ उवाच मतिमान् राजा धृतराष्ट्रो विका
सुतः ॥ भवंतः कुरवश्चैव चिरकालं सहोषिताः ॥ १५ ॥ परस्परस्य सुहृदः परस्परहिते रताः ॥ यदिदानीमहं ब्रूयामस्मिन्काल उपस्थिते ॥ १६ ॥ तथा भवद्भिः कर्त
व्यमविचार्य चो मम ॥ अरण्यगमने बुद्धिर्गांधारी सहितस्य मे ॥ १७ ॥ व्यासस्यानुमते राज्ञस्तथा कुंती सुतस्य मे ॥ भवंतोऽप्यनुजानंतु मां च बोभूद्विचारणा ॥ १८ ॥
अस्माकं भवतां चैव ये यं प्रीतिर्हि शाश्वती ॥ न च सान्येषु देशेषु राज्ञामिति मतिर्मम ॥ १९ ॥ शांतोऽस्मि वयसानेन तथा पुत्रविनाकृतः ॥ उपवासकृशश्चास्मि गां
धारी सहितो न घाः ॥ २० ॥ युधिष्ठिरगते राज्ये प्राप्तश्चास्मि सुखं महत् ॥ मन्ये दुर्योधनैश्चर्याद्विशिष्टमिति सत्तमाः ॥ २१ ॥ मम चांधस्य वृद्धस्य हतपुत्रस्य काग
तिः ॥ ऋते वनं महाभागास्तन्मानुज्ञातुमर्हथ ॥ २२ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सर्वे ते कुरुजांगलाः ॥ बाष्पसंदिग्धया वाचारु रुधुर्भरतर्षभ ॥ २३ ॥ तान विब्रुवतः किं
चित्सर्वान्शोकपरायणान् ॥ पुनरेव महातेजा धृतराष्ट्रो ब्रवीदिदं ॥ २४ ॥ इति श्रीम० आश्रम० धृतराष्ट्रकृत वनगमनप्रार्थने अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
धृतराष्ट्र उवाच ॥ शांतनुः पालयामास यथा वदस्व सुधामिमां ॥ तथा विचित्रवीर्यश्च भीष्मेण परिपालितः ॥ १ ॥ पालयामास नस्तातो विदितार्थो न संशयः ॥ यथा
च पांडुभ्राता मे दयितो भवतामभूत् ॥ २ ॥ स चापि पालयामास यथा वत्तच्च वेत्थ ह ॥ मया च भवतां सम्यक् शुश्रूषाया कृतानघाः ॥ ३ ॥ असम्यग् वामहाभागास्तक्ष्णं
तव्यमंतं द्वित्रैः ॥ यदा दुर्योधने न दंभुं कं राज्यमकंठकं ॥ ४ ॥ अपितत्र नवो मंदोर्बुद्धिरपराद्धवान् ॥ तस्यापराधाद्बुद्धेरभिमानान्महोक्षितां ॥ ५ ॥ विमर्दः सु
महानासीद नयास्त्वरुतादथ ॥ तन्मया साधुवापीदं यदि वा साधुवैकृतं ॥ ६ ॥ तद्वदो ह्यहं हतपुत्रो यं दुःखितो यं नराधिपः ॥
॥ ७ ॥ पूर्वराज्ञां च पुत्रो यमिति कृत्वानुजानथ ॥ इयं च रूपणा वृद्धा हतपुत्रा तपस्विनी ॥ ८ ॥ गांधारी पुत्रशोका तार्थिष्मान्या च तिवैमया ॥ हतपुत्रा विमौ वदौ
विदि त्वा दुःखितौ तथा ॥ ९ ॥ अनुजानीत भद्रं वो ब्रजावशरणं च वः ॥ अयं च कौरवो राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ १० ॥

शांतनुरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥